

hvor derfor hele Fag eller i alt Fald en hel Del Forretninger sidde og kæmpe en fortvivlet Kamp, giver ligesom Naadestødet til de allerdaarligste og usleste Forretninger. De komme til at høre op; og samtidig med, at Markedet bliver uberørt deraf, forbliver ganske det samme, bliver Muligheden for den enkelte for at gøre Forretning saa meget større derved, at nogle af de sletteste og uheldigst stillede forsvinde. Det er i Virkeligheden et velkendt Fænomen fra tidligere Skattepaalæg. Saaledes have f. Eks. visse Afgifter paa Brændevinssalg medført, at saadanne meget daarlige Forretninger, der sad og kæmpede med de alleruleste Forhold, ved at faa en saadan Afgift — en Afgift, som ogsaa selvfølgelig er bestemt til at væltes over paa Publikum — ikke have kunnet klare sig, men have maattet holde op; og Følgen har da atter været, at en hel Del af de andre Forretninger ere komne til Kræfter og ere komne til at føre en saadan Tilværelse, at de ikke behøvede at sætte deres Varepris op, men at de gennem den større Indtægt, de fik derved, at Markedet blev koncentreret om dem, bleve i Stand til at tjene mere og dog beholde Skatten. Og man kunde jo da ogsaa godt tænke sig efter de Fremstillinger, der ere givne af de Kaar, hvorunder en stor Del af de her omhandlede Bedrifter leve, at det efter det nye Skattepaalæg kunde gaa saaledes, at det gik ud over nogle, men at det dog blev til Gavn for selve Sagen, for Kunsten og ogsaa for Standen som Helhed; og vi kunde maaske saa netop opleve, at vi derved kom op paa et højere Kulturtrin. Det maa jo dog erkendes, at overalt, hvor vi have med daarlige økonomiske Forhold at gøre, have vi ogsaa ringe Kulturforhold; det økonomiske, Velhavenheden, betyder saare meget for Kulturtrinet. Der kunde maaske altsaa netop ud af disse Forhold komme det, at disse Virksomheder kom i Hænderne paa Folk, som i økonomisk Henseende bedre vare Herrer over det, de ønske at gennemføre, saa at de mistede en hel Del af de daarlige Konkurrenter og derfor i det hele taget fik bedre Vilkaar og kunde komme til at gennemføre deres Forretning under langt gunstigere og bedre Vilkaar, baade for dem selv og for den Kunst og det Kultur-omraade, som de dyrke.

Jeg kan derfor i det hele taget ikke tro

andet, end at det vil være muligt for Teaterdirektørerne og for de andre, som skulle betale den Afgift, denne Lov vil komme til at paalægge dem, at faa denne Skat dækket paa en hensigtsmæssig Maade, enten derved, at den kastes over paa Publikum — og det vil i mange Tilfælde vistnok gaa af sig selv —, eller ogsaa derved, at den faar den Virkning — og det er jo paa en vis Maade den ideelle Maade at paalægge en Skat paa —, at Skatten afholdes af den Fortjeneste, som fremkommer derved, at man ved selve Skattens Hjælp frembringer en bedre Organisation af det paagældende Forretningsomraade.

Jeg kan derfor i det hele taget ikke se rettere, end at naar vi staa overfor saa ganske overordentlig vanskelige Forhold for Staten som de, vi leve under, naar det altsaa er nødvendigt for Staten — og det er jo erkendt fra alle Sider —, at vore Indtægter bringes op, naar vi staa under finansielle Forhold, som ere truende for Løsningen af alle de mange Opgaver, der paahvile Staten, saa er jo selve det at raade Bod herpaa, at hjælpe dette op, en Kulturopgave af første Rang, og jeg ser ikke rettere, end at den højtærede Finansminister for det første her har udpeget et Skatteomraade, hvor han ikke rammer de daarligst situerede, men tværtimod de vel situerede, til Dels de bedst situeredes Kreds, og hvor dernæst den Skat, der paalægges, er en ligelig, en retfærdig Skat, idet den rammer den dyre Billet paa samme Maade, som den rammer den billige Billet, og rammer den mere prementiose Fornøjelse eller Forlystelse paa samme Maade og efter samme Forhold som den beskedne. Jeg ser ikke rettere, end at Finansministeren har været heldig ved at foreslaa en Skat her paa dette Omraade, og jeg kan kun ønske ham til Lykke hermed, idet jeg med den Bemyndigelse, som er given mig, kan tilsige ham den kraftigste og velvilligste Støtte fra det Partis Side, som jeg har den Ære at tilhøre. Hermed skal jeg i det hele taget anbefale dette Lovforslag til Folketinget.

Meyer: Ved Forelæggelsen af de nye Skattelovforslag, som dette Ting nu skal til at behandle, udtalte den højtærede Finansminister, at han ikke saa sig i Stand til at tilvejebringe nogen endelig Finansplan i